

ламаринена плоча с блажни бои със сини букви върху червена основа и я закачи в общината да съхне до утвърждение на устава.

Утвърждение на устава стана скоро — след шест месеца, мисля. През това време инициаторите събраха книжки, писаха до всички писатели, както му е редът, любезни писма — да им изпратят даром произведенията си, направиха малко шкафче, наредиха книжките, в него, но се указа, че няма помещение за читалището, едно нещо, което не беше се взело пред вид.

Привременно турнаха това шкафче в малката бозаджийница на Цуцунека, който също беше член на читалището. До фирмата на неговия дюкян се закачи и фирмата на читалището. Беше празник, и цялото село, обладано от културна радост, се събра да гледа тая фирма.

Добре. Всичко тръгна добре. Но, благодарение на местните условия, явиха се неочаквани пречки. Цуцунека поради свършване на зимата и почване на пролетната работа затвори бозаджийницата. Читалището, значи, остана без завеждающ. На това отгоре бозаджийницата бе наета от селския налбантин. Пък налбантницата и читалището са две работи несъвместими.

Събра се тогава загрижено читалищното настоятелство и реши да пренесе инвентара в една тясна и запустяла къща на мегдана, в долния етаж на която някога имаше кафене. Стени,